

udtalelse om, hvorvidt de nødvendige hensyn er varetaget, det vil sige, om VVM-vurderingen skønnes fyldestgørende, og meddeler i givet fald samtykke til, at forslaget sendes i offentlig høring. Det endeligt vedtagne kommuneplantillæg vil kunne påklages til Naturklagenævnet for så vidt angår retlige spørgsmål.

Stk. 2, nr. 3, indeholder hjemmel til at fastsætte regler om, at kommunernes VVM-tilladelser til anlæggets etablering og drift skal indsendes til miljøministeren, for at ministeren kan vurdere, om tilladelsen skal påklages til Naturklagenævnet. VVM-tilladelser er efter lovforslagets § 1, nr. 47, der svarer til de nu gældende regler, underkastet fuld prøvelse i nævnet.

De regler, der udstedes med hjemmel i bestemmelsen, bliver forsynet med en udløbsklausul, hvorefter reglerne automatisk ophæves på en dato 2 år efter reglernes ikrafttræden, medmindre der bestemmes andet inden denne dato.

Til nr. 15 og 16

Forslagene er en konsekvens af, at regionplanerne falder væk, og at der derfor ikke skal foreligge en region- og kommuneplan for Bornholm.

Til nr. 17

Den gældende lovs § 13, stk. 1, fastsætter, at kommunalbestyrelsen har ret til at tilvejebringe lokalplaner inden for de rammer, der følger af regler udstedt af ministeren efter § 3 (landsplandirektiver), regionplanlægningen, kommuneplanen m.v.

Den foreslåede affattelse af § 13, stk. 1, er dels en konsekvens af, at regionplanerne falder væk, og dels af at der ikke længere skal foreligge en region- og kommuneplan for Bornholm.

Lovforslaget opretholder den gældende regel om, at lokalplaner ikke må stride mod regler eller beslutninger efter § 3. Det foreslås tillige, at lokalplaner ikke må stride mod regler efter § 5 e for detailhandel og regler efter § 5 j for planlægningen i hovedstadsområdet.

Med forslaget til lov om ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og lov om vandforsyning m.v. skal kommunerne udarbejde konkrete handleplaner for indsatsen på grundlag af den statslige vand- og Natura 2000-planlægning. Som en konsekvens heraf tilføjer forslaget § 13, stk. 1, nr. 3, at en lokalplan ikke må stride mod disse handleplaner.

Endvidere er den ændrede udformning af § 13, stk. 1, en konsekvens af forslag til ændring af lov om råstoffer, hvorefter regionsrådet skal udarbejde en råstofplan, der indeholder en udpegning af indvindingsområder i regionen. Kommunalbestyrelserne er bun-

det af råstofplanen i deres planlægning og administration, jf. råstoflovens § 5 a, stk. 5. Lovforslaget fastsætter således, at lokalplaner ikke må stride mod råstofplanen.

Til nr. 18

Forslaget er en konsekvens af, at den foreslåede § 11 g erstatter den gældende § 6 c, som der henvises til i den gældende § 16, stk. 5. Se bemærkningerne til § 11 g, jf. lovforslagets § 1, nr. 14.

Til nr. 19

Bestemmelsen fastslår i overensstemmelse med gældende praksis, at byggeri m.m. ikke kan igangsættes med kommunalbestyrelsens tilladelse, hvis der er nedlagt veto mod planforslaget, eller miljøministeren har truffet beslutning om »call-in«. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at indsigelsesreglerne efter forslaget findes i §§ 29-29 b.

Til nr. 20

Forslaget er en konsekvens af forslag til lov om ændring af museumsloven, bygningsfredningsloven og lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde og om ophævelse af lov om regionale faglige kulturmiljøråd. I museumsloven etableres der efter lovforslaget i § 23 a hjemmel til, at en eller flere kommuner kan nedsætte et lokalt kulturmiljøråd.

Til nr. 21

Forslaget om at ophæve § 22 er en konsekvens af, at regionplanerne efter forslaget falder væk. Den foreslåede § 22 b indeholder en bestemmelse om tilvejebringelse af regionale udviklingsplaner, kommune- og lokalplaner, der svarer til § 22, stk. 1.

Til nr. 22

Ad § 22 a, stk. 1

I henhold til den gældende planlovs § 2, stk. 2, skal miljøministeren efter nyvalg til Folketinget afgive en redegørelse om landsplanarbejdet til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg. Der er ikke i loven stillet krav til den proces, som udarbejdelsen af landsplanredegørelsen skal gennemløbe. Der har imidlertid udviklet sig den praksis, at der udarbejdes et forslag til landsplanredegørelse, som fremlægges til offentlig debat i mindst otte uger, inden for hvilke myndigheder, organisationer og borgere har mulighed for at komme med kommentarer og forslag til ændringer i redegørelsen. Herefter har miljøministeren så enten afgivet sin endelige redegørelse eller fremlagt et nyt forslag til redegørelse til offentlig debat. Det foreslås, at denne praksis nu lovfæstes. Den foreslåede proce-